

Mál nr. 338/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar X****Fall af rafhlaupahjóli 23. september 2020.****Gögn.**

Málskot, móttakið 10. ágúst 2021, ásamt fylgigögnum.
Bréf V, dags. 24. september 2021, ásamt fylgigögnum.
Tölvupóstur lögmanns M, dags. 25. október 2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M kveðst hafa verið að hjóla á rafhlaupahjóli sínu eftir hjólastíg þegar bifreiðinni X var ekið upp Engjateig að gatnamótum Suðurlandsbrautar. M kveðst hafa talið að ökumaður bifreiðarinnar X myndi virða biðskyldu frá Engjateig inn á Suðurlandsbraut og hélt áfram för sinni yfir hjólastíginn. M kveðst síðan hafa þurft að nauðhemla á rafhlaupahjóli sínu þegar ökumaður bifreiðarinnar ók inn á gatnamótin og þurft að nauðhemla og við það hafi hann fallið af hjólinu og hlotið líkamstjón. M kveðst hafa kallað lögreglu til á slysstað og í dagbókarfærslu lögreglu koma fram upplýsingar um M og bifreiðina X og frásögn M um að hann hafi fípast og nauðhemlað þegar bifreiðin X stöðvaði ekki við akstur af Engjateig og misst hjólið undan sér og meiðst á hægra hné. Framburður ökumanns bifreiðarinnar X liggur ekki fyrir í dagbókarfærslunni.

M telur að leggja verði framburð hans til grundvallar atvikum máls og sönnunargildi hans sé ótvírætt þar sem lögregla hafi verið kvödd á staðinn. M telur að m.v. þann framburð sé sannað að líkamstjón hans sé hægt að rekja til notkunar bifreiðarinnar X í skilningi 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 og greiða eigi bætur vegna þess úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar hjá V. M telur að byggja verði á frásögn hans og V verði að bera hallann af því að hafa ekki lagt fram framburð ökumanns bifreiðarinnar X um atvik málsins. Einnig M telur nægilega sýnt fram á að bifreiðin X hafi verið á hreyfingu þegar hann féll og hafi hann mátt búast við að bifreiðin yrði stöðvuð vegna biðskyldu inn á Suðurlandsbraut og tekið tillit til hans sem hjólandi, sbr. fyrirmæli í 1. mgr. 19. gr. og 2. mgr. 26. gr. umferðarlaga nr. 77/2019.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að gögn málsins sýni ekki með sannanlegum hætti að M hafi fípast við stjórn rafhlaupahjóls síns vegna notkunar bifreiðarinnar X. Ekki liggja fyrir nema einhliða frásögn M af atvikum og ekki sé sannað hvernig akstri bifreiðarinnar X var hátað, hversu langt hún var frá hjólastígnum þegar M féll og engin snerting hafi verið með M og bifreiðinni. V bendir einnig á að tjónið hafi orðið síðdegis þegar mikil umferð sé og þannig alveg eins líklegt að M hafi fípast vegna einhvers annars en notkunar bifreiðarinnar X.

Álit.

Af almennum sönnunarreglum verður ekki annað ráðið en að sá sem verður fyrir tjóni og telur að skilyrði skaðabótaréttar séu uppfyllt ber sönnunarbyrði um að svo sé. Í 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019 kemur fram að eigandi (umráðamaður) ökutækis beri hlutlæga ábyrgð á tjóni sem rekja má til notkunar ökutækisins og í 8. gr. laganna er kveðið á um skyldu til kaupa á ábyrgðartryggingu vegna tjóna sem verða með þeim hætti. Óumdeilt er að sú ábyrgðartrygging hafi verið í gildi hjá V á tjónsdegi. Í gögnum málsins liggur fyrir lýsing atvika frá M sjálfum sem tekin er upp í dagsbókarfærslu lögreglu. Ekki liggur fyrir lögregluskýrsla vegna rannsóknar málsins eða önnur gögn sem varpa ljósi á atvik í aðdraganda líkamstjóns M. Ekki liggur heldur fyrir framburður ökumanns bifreiðarinnar X eða lýsing vitna af atvikum. Sönnunarbyrði M lýtur að því að sýna fram á að líkamstjón hans sé vegna notkunar bifreiðarinnar X en ekki annarra atvika. Með þeim gögnum sem lögð hafa verið fyrir nefndina verður ekki talið nægilega sannað að líkamstjón hans sé eingöngu hægt að rekja til notkunar bifreiðarinnar X. Hallann af slíkum sönnunarskorti verður M að bera og á því ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Niðurstaða

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar X hjá V.

Reykjavík, 9. nóvember 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.